

Ševa

Omladinski bilten

Januar/Siječanj '99 Broj- 3.14 Cena/Cijena: Švorc



Mirovna Grupa Mladih Dunav

I.G. Kovačića 81
32000 Vukovar
Tel/fax: 032/ 643028
E-mail: ypgd@vk.tel.hr

Urednik: Saša Mackuljak
Teh. urednik: Nebojša
Uglik
Distribucija: Predrag
Vujčić
Novinari: Vanja Kalaba
Nataša Mackuljak

U "Ševi" učestvovali:

Marija M.
Dušan B.
Vincent K.
Dunja M.
Robert K.
Danijela R.
Dejan K.,

Redakcija Ševe
se posebno
zahvaljuje OTI-u
na ukazanoj
podršci,
povjerenju i što
su omogućili
tiskanje i ovog
broja Ševe

1999

Decembar je. Još samo par dana i bićemo bliži za samo jednu godinu toj famoznoj 2000-oj. Vani je oko -10, zaleđeni prozori. U MGD u Vukovaru rade tri grijalice a' džaba, hladno je. Omladina spava ili možda ne ako još uvek TV nudi svoj opijajući program. Grad je jeftino ukrašen (preko dana neprimetan). "Ovde je dosadno, grad je mrtav, nećemo valjda ovde slaviti Novu Godinu"- čuo sam ovih dana iz usta mladih ljudi. Čak i sam verujem da tu ima mnogo istine. Ali dolazi nam nova 1999 godina i verujem da omladina zna da posla verovatno neće biti, da cene neće pasti i da nešto puno bolje neće biti. Ipak u svom tom saznanju i preterivanju u gledanju TV-a, ja verujem da svako od nas koji smo tu još uvek imamo svoje neostvarene ideje, želje i ako se može reći tračak nade da će se ovaj grad makar malo nasmijati. Ovde u Mirovnoj Grupi Mladih Dunav radi se nešto na tome kroz ovaj naš bilten, radio emisija će krenuti, uskoro očekujemo otvaranje omladinskog kluba, art projekat ide, a da ne zaboravim kampove koji su u leto aktuelni. Ovo može zvučati kao poziv, ali u tome i jeste stvar jer puno mladih odlazi, a malo ih dolazi. Pa zato pozivam sve one koji spavaju zimskim snom i misle da se ništa ne može napraviti, sve one verne gledaoce televizora, sve one zbunjene, iznervirane današnjom situacijom da dođu i makar malo promene ovaj grad jer mislim da vam je dosta vesti o ratu, sukobu, mržnji i svim ostalim zajebancijama. I zato pokušajte svoje vrednosti koje ste oduvek posedovali i svoju energiju potrošiti na nešto zanimljivije, korisnije, alternativnije jer vreme nas gazi, a ako nas već gazi ajde da nešto uradimo, ostavimo nešto iza sebe pa makar to bio jedan koncert, jedna predstava, jedan osmeh u ovom gradu. Mislim da nam je svima dobro poznata rečenica: "Nema se gde izaći". Prestao sam da verujem u čudaka koji će otvoriti nešto dobro za omladinu, više sam počeo verovati da to jedino omladina može uraditi sama za sebe. Konkretno šta je to, kako bi moglo izgledati i šta će omladina uraditi znat će se kad oni to odluče. Eto, šta da vam kažem, vidimo se ili ne vidimo u novoj 1999 sa svim onim što znate i onim što ne znate. Sretno!!!

Saša

OBAVIJEST

Evo i ja sam se izborio za red u "Ševi". Iako me na izgled nije bilo dugo ja sam bio ševina senka (krivac za ševin izgled). No ono što vam želim reći je da sve nevladine organizacije koje imaju koju pametnu da kažu o svom radu, aktivnostima, projektima ili obavijesti o budućim aktivnostima ... mogu da se oglašavaju u našem biltenu. Svoje članke možete slati na privremenu adresu OLAJNICA 6/14 32000 VUKOVAR. Zbog preseljenja organizacije adresa u gornjem lijevom uglu strane važi do 1.2. '99. Najnoviju adresu objaviti ćemo u slijedećem broju "Ševe", na radio Dunavu i plakatima u tijeku narednog mjeseca.

Fantom

Sadržaj:

- 2 • 1999
 - Obavijest
- 3 • Mirovmjaci, sve vam je u šaci
 - Prigovor savjesti je tvoje pravo
- 4 • Prigovarač savjesti u opasnosti od kriminalizacije
- 5 • NGO Fair '98
- 6 • Aktivnosti humanitarne pomoći
- 7 • Mir, Mir, Mir.
- 8 • U muzeju
 - Dječije kazalište
- 9 • 30. revija hrvatskog filmskog i video stvaralaštva
 - 29. kvarnerska revija amaterskog filma
- 10 • Otok mladosti '98
Multietnički letnji kamp
- 11 • Soca strogen summer camp in Austria
- 12 • No more than 20 minutes "Baraka",
Kutina, 12.12.1998
- 13 • Recenzije
- 14 • Sa zapada sve je dobro
- 15 • Happy New Year and welcome to the twilight zone
- 16 • Hororskop



MIROVNJACI, SVE VAM JE U ŠACI

Ej, koji je danas dan?
Četvrtak, šta je brojiš dane do
Nove Godine?

Hm... ma ne, nešto drugo...

Prošlo je skoro već dve nedelje, a ja još uvek imam fobiju od ponedjeljka, torbe, odeće, pakovanja i jutarnjeg trčanja za autobusom - koji mi naravno UVEK pobegne- ni dan danas ne znam kad taj autobus tačno ide. Znam da je nešto između 6:30 i 7:00 ali..kada pojma nemam (ako neko zna molim da mi se javi i prosvetli me jer ću u protivnom umreti u neznanju - nagrada sledi). Konačno odredište Hotel "Dvorac"- grad, selo, grad, selo, ma ipak grad llok (za mene još jedna u nizu od nerešenih misterija) - tu smo bili smešteni MI , ispočetka samo 27 -oro međusobno potpunih stranaca koji čak ni ne pričaju isti "lengvidž" jer smo pristigli sa svih strana (razni delovi Hrvatske, Austrije, Nemačke, Bosne, Engleske, Jugoslavije, Rumunije, Amerike), a jedina zajednička tačka nam je dobra volja za organizacijom neorganiziranih zajednica.

MI smo bili u lloku glede desetonedeljne edukacije (TO BECOME PEACE WORKERS), koja je bila organizovana od strane Centra za mir nenasilje i ljudska prava iz Osijeka. Ko-ordinatorSKU palicu u rukama je držala naša draga Dr. Katarina Kruhonja (šta, šta? E, e upravo ta, ona koja je dobila ALTERNATIVNU NOBELOVU NAGRADU ZA MIR), ne smem zaboraviti ni našeg Angela - office managera - koji .. pa dobro nije držao koordinatorsku palicu ali je držao novac za putne troškove kao i drugu

papirologiju sa kojom je vešto izlazio na kraj (SORRY Angel, još uvek mi duguješ 70 kn).

Kroz naše radionice i našu SHARING ROOM prolazili su mnogi vrsni predavači iz Hrvatske, Severne Irske, Engleske pa čak i iz Amerike sa svojim temama i dilemama, svi u najboljoj nameri da nas poduče nečemu i pripreme za rad na terenu - ČITAJ- istraživanje potreba okoline, poboljšanje interetničkog dijaloga, promoviranje kulture nenasilja, organiziranje zajednice, informisanje javnosti o našem radu, zastupanje ljudskih prava, sve u svemu poboljšanje kvaliteta života u zajednici.

Tako pripremljeni, puni volje, energije, ideja i veština oformili smo timove, tačnije 4 tima koji bi trebali početi delovati na području Tenja, Belog Manastira, Okučana i Dalja gde će biti smeštena i moja malenkost. Osim edukativnog dela postoji i onaj drugi čitaocima verovatno zanimljiviji, ali ovaj put za vas će to ostati ha... pa rekla bih misterija (zahvaljujemo sobama 34, 40 i 42 na izdržljivosti). Pa ne znam, na kraju mogu samo da kažem da za tih 10 nedelja MI smo zajedno ispleli prilično šarenu mrežu protkanu snažnim osećajima, znanjem, radom, smehom, plodom, rumunskim šalama, donošenjem odluka, suzama, zaljublivanjem, odljublivanjem, podrškama, greškama i tolerancijom - sve u svemu prilično impresivno za grupu ljudi koji su međusobno bili potpuni stranci i koji čak nisu ni pričali zajednički "lengvidž".

Matilda

PRIGOVOR SAVJESTI JE TVOJE PRAVO

Pravo na prigovor savjesti protiv vojne službe logički je izvedeno iz temeljnih prava pojedinca - slobode savjesti, mišljenja i vjerovanja. Ovo pravo znači da možeš sam odlučiti hoćeš li biti vojnik i nositi oružje, pravo da sam odlučuješ hoćeš li ikada ubiti drugog čovjeka. Prigovor savjesti upućuje ona osoba koja zbog svojih uvjerenja, a ne zbog kukavičluka ili interesa, odbija nositi oružje. Ustav Republike Hrvatske dozvoljava prigovor savjesti "onima koji poradi svojih vjerskih ili moralnih nazora nisu pripravnici sudjelovati u obavljanju vojničkih dužnosti u oružanim snagama" (članak 47, stavak 2). Te osobe obavljaju civilnu službu u oružanim snagama bez nošenja oružja ili u civilnim ustanovama. Svaki novak treba pri upisu u vojnu evidenciju biti obavješten o tom pravu. Civilna služba traje 15 mjeseci. Zahtjev za civilnu službu podnosi se Komisiji za civilnu službu pri Ministarstvu pravosuđa. Nećemo te ovdje gnjaviti pravnim detaljima. Ako si zainteresiran, javi se! Mi smo UNIJA 47, udruženje prigovarača savjesti. Možeš nas naći u uredu ANTIRATNE KAMPANJE Gajeva 55, 10000 Zagreb, tel: 01/431 374, fax: 01/432 456. SAVJETOVALIŠTE ZA PRIGOVOR SAVJESTI radi svakog četvrtka od 17:00 do 19:00.

Z. O.

PRIGOVARAČ SAVJESTI U OPASNOSTI OD KRIMINALIZACIJE

Campanello Tihomir (27) je ime osobe kojoj trenutno prijete opasnost da završi u zatvoru, zbog neodazivanja vojnoj obavezi.

Tihomir je već nekoliko godina imao prijavljen boravak u Švicarskoj, a živio je na relaciji Zagreb (gdje je studirao) Zurich (gdje je radio). U ljeto 1997 je redovitim putem produžio putovnicu u hrvatskom konzulatu u Bernu, na godinu dana. Tom prilikom je obaviješten od strane osoblja konzulata da postoji mogućnost, budući da je redoviti student Zagrebačkog sveučilišta, da odgodi služenje vojnog roka do 31. godine života zašto postoji uporište u zakonu. Uveden je u vojnu evidenciju bivše JNA, ali nije pozvan na regrutaciju. Isto tako, sve do nedavno nije niti pozivan na novačenje u HV. Međutim, početkom listopada 1998, pokušao je produžiti putovnicu, u Zagrebu, za što je nužna potvrda ureda za obranu. Tihomir je zatražio potrebnu potvrdu u svom područnom uredu za obranu, i tom prilikom priložio potvrdu o redovitom školovanju na Zagrebačkom sveučilištu što je redoviti postupak prilikom traženja odgode služenja vojnog roka. Međutim, tom prilikom su službenici područnog ureda za obranu iz njegovog kartona vidjeli da nije unovačen. Nije mu odobreno produženje putovnice, zbog čega je izgubio pravo na produženje radne dozvole u Švicarskoj te je tako posredno izgubio svoj osnovni izvor prihoda kojim se izdržavao tokom studija. Također, po hitnom postupku je upućen na liječnički pregled, koji je prošao. Nedugo zatim mu je upućen poziv za služenje vojnog roka, koji mu nije uručen. Primio je nekoliko telefonskih poziva iz ureda za obranu, u kojima su ga pozivali da se javi ili će u suprotnom biti priveden, da bi napokon 26.10. Tihomir osobno otišao do njih gdje mu je uručen poziv za vojsku u kojem je pisalo da se mora javiti na služenje vojnog roka 11.11.1998. Suočen sa neposrednošću situacije, Tihomir je pokušao sakupiti informacije o pravnom lijeku na tu odluku, te o služenju civilne vojne službe. Ponovo se obratio svom područnom uredu za obranu gdje je upućen na pravnu službu MORH. Od njih je dobio podatak da nema pravnog lijeka te da nema prava žalbe niti prigovora na odluku područnog ureda za obranu. U međuvremenu Tihomir je potražio informacije o civilnom služenju vojnog

roka kod nekoliko nevladinih organizacija koje se bave prigovorom savjesti. Tako je i došao do kompletnih podataka o postupku ulaganja prigovora savjesti koji je uložio 6.11.1998. U zahtjevu je naveo i činjenicu da nije bio u mogućnosti ranije uložiti prigovor budući da nije raspolagao potrebnim informacijama. Na Ministarstvu pravosuđa mu je odgovoreno da se svakako mora javiti u HV, 11.11.1998, budući da njegova molba sigurno neće biti riješena do tada, već da će je riješiti tokom njegovog služenja vojnog roka. Tihomir takvu situaciju smatra neprihvatljivom, te se 11.11.1998.

upućen (i nije povučen). Također, sa tendencijom da nakon 30 dana neodazivanja bude prozvan dezertrom, što spada u domenu krivičnog prekršaja, velika je vjerojatnost da će prije toga roka Tihomir sa svojim slučajem izaći u javnost i obznaniti svoje prebivalište. Ako bude uhapšen, Tihomir je spreman započeti štrajk glađu. Odlučio je da neće postati vojnik te se izboriti za svoje pravo na civilnu vojnu službu. Pošto je i sam donekle odgovoran za nastalu situaciju, spreman je na djelomični kompromis, međutim, isto tako smatra da odgovorne institucije snose veći dio krivnje, te



nije javio na služenje vojnog roka. Razlog tome je što osijeća da ne može suspendirati svoju savjest i uputiti se na služenje vojnog roka do riješenja njegovog zahtjeva. Smatra da je povrijeđeno njegovo pravo da ga se ne poziva na služenje vojnog roka dokle god je molba u postupku rješavanja za koje nalazi uporište u zakonu. Trenutno živi u poluilegali, u strahu od privođenja, budući da se nalazi u području između dva proturječna zakona. Po jednome ima pravo da ga se ne zove na služenje vojnog roka, a po drugome je prekršajno odgovoran budući da mu je taj poziv

zahtjeva da mu se omogući služenje civilne službe pod uvjetima da može nastaviti redoviti studij na sveučilištu u Zagrebu. Ako želite pomoći na pozitivnom rešavanju ovog slučaja, javite se grupi oformljenoj da pruži podršku Tihomiru Campanellu. Trenutno je to moguće preko ureda Attacka, na telefon i fax 01/4612671, Kralja Držislava 12, 10000 Zagreb, odnosno e-mailom attack_zg@zamir-zg.ztn.apc.org PRIKLJUČITE SE GRUPI PODRŠKE ZA TIHOMIRA

M.V.

NGO FAIR '98



SMOTRA UDRUGA
HRVATSKE 1998

Savjetodavni odbor

Predsjedavajući:

Dr. Ljerka Mintas-Hodak,
potpredsjednica Vlade i
ministrica za europske
integracije, Vlada
Republike Hrvatske
Robert Robinson,
predstojnik misije,
UNHCR

Adresa:
c/o Community Liaison Unit,
UNHCR, Kupka 2
10000 Zagreb, Croatia
tel.: +385-1-6129 535/580
fax: +385-1-6129 555

Kontakt osoba:
Josipa Šopč-Nuić
SOPFI@UNHCR.CH
tel.: +385-1-6129 535/580
fax: +385-1-6129 589

Članovi:
Academy for Educational
Development
America's Development
Foundation
Austrian Embassy
Belgian Embassy
British Embassy
Catholic Relief Services
European Commission
European Community
Monitoring Mission
French Embassy
Finnish Embassy
Italian Embassy
German Embassy
International Rescue
Committee
Local Democracy Embassy
Ministry of Croatian
Homeland War Veterans
Ministry of Development and
Reconstruction
Ministry of Foreign Affairs
The Royal Netherlands
Embassy
The Royal Norwegian
Embassy
Office of Displaced Persons
and Refugees
Office of the President
Office of the Prime Minister
Soros - Open Society Institute
Croatia
The Royal Spanish Embassy
Organisation for Security and
Co-operation in Europe
Polish Embassy
Swiss Embassy
Swedish Embassy
UNDP
UNHCHR
UNHCR
UNICEF
US Embassy/AID
World Bank



VLADA REPUBLIKE HRVATSKE



UJEDINJENI NARODI

15 Studeni 1998
Urudžbeni broj: CLU/137/98

Poštovani

Željeli bismo Vam se zahvalili na sudjelovanju na Smotri udruga Hrvatske, 1998. Nadamo se da je ovaj događaj bio koristan za Vas i Vašu udrugu i da će se pozitivno odraziti kako na Vaš budući rad, tako i na Vašu suradnju s drugim nevladinim udrugama, vladinim institucijama, međunarodnom zajednicom, donatorima i javnošću.

Doista nam je žao zbog netolerancije i pojačanih tenzija kojima ste bili izloženi za vrijeme trajanja Smotre te poduzimamo potrebne korake u svezi s istima. Ukoliko imate bilo kakvih problema ili poteškoća i mislite da su one posljedica Smotre, molimo Vas da bez ustručavanja kontaktirate naš ured.

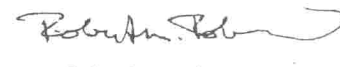
Neizmerno cijenimo Vaš doprinos u provođenju ankete o Smotri. Ukoliko to još uvijek niste učinili, molimo Vas da Vaše anketne listiće popunite i pošaljete čim prije. Bilo kakvi dodatni komentari su dobrodošli. Uskoro ćete primiti završne rezultate provedene ankete o Smotri, zajedno s ispravljenom verzijom Imenika.

Želimo Vam sve najbolje u budućem radu

S poštovanjem


Dr. Ljerka Mintas-Hodak

Potpredsjednica Vlade i ministrica za
europske integracije
Vlada Republike Hrvatske


Robert M. Robinson

Predstojnik misije
Visoko povjereništvo ujedinjenih
naroda za izbjeglice

Mirovna grupa mladih-Dunav
Ivana Gorana Kovačića
32000 Vukovar



AKTIVNOSTI HUMANITARNE POMOĆI



Posle dužeg vremena pripremanja aktivnost humanitarne pomoći MGM Dunav-a, započela je krajem novembra. Ovaj članak bi trebao da

objasni ustvari sam cilj ove aktivnosti, kako je ona organizovana i kako će ona funkcionisati u budućnosti.

Ja sam jedan od internacionalaca u MGM Dunavu, moja ideja je bila da kod kuće (Jagerberg, Austrija) napravim akciju sakupljanja odeće, donesem u Vukovar i podelim siromašnim ljudima. Ali tu je iskrsnuo sledeći problem, naime MGM Dunav je NVO, ali ne i humanitarna organizacija, iz čega sledi da kao takva nije ovlašćena da deli odeću i hranu. Da bih rešio taj problem, uspostavio sam kontakt sa sledećim humanitarnim organizacijama: Care International iz Vukovara i Caritas iz Graza (Austrija) kao i u Đakovu. Saznao sam da CARE ima Home Visit projekt, i da rade za mnoge stare ljude koji žive u Istočnoj Slavoniji. CARE je bio voljan da kooperira sa mnom, tako da smo napravili plan za raspodelu odeće koju bih ja sakupio između njihovih ljudi. Da bih dovezao odeću iz Jagerberga u Vukovar organizovao sam privatni transport uz podršku Caritas-a. Oni su mi obezbedili dokumente potrebne za granicu kao dokaz da je ovaj projekt ostvaren kooperacijom između NVO-a i humanitarne organizacije.

Sada mogu da kažem da je Caritas u ovoj akciji partner kao što je i CARE. Sredinom novembra u Jagerbergu je ostvarena akcija sakupljanja odeće, obuće i deka ukupne težine 4 000 kg. Stanovnici Jagerberga pomogli su mi da sakupim odeću i smestim je u dva kamiona. 23. novembra odeća je stigla iz Austrije u Vukovar koju smo smestili u prostorije CARE-a. Članovi MGM Dunava su nam pomogli kao i neki članovi iz CARE-a. Sledeće nedelje odeća je ponovo sakupljena i u ponedeljak, 30. novembra 1998. zvanično je započela raspodela. CARE je imao tri tima; Vukovarski

tim(koji je morao da stane sa radom), Ilok i Mirkovci; koji su preuzeli robu i raspodelili je korisnicima. Zahvaljujući pomoći ICRC pronašao sam nekoliko adresa siromašnih porodica koje imaju decu, za razliku od ostalih porodica pod starateljstvom CARE-a, koji su uglavnom bili stariji ljudi. Do sada sam bio nekoliko puta sa CARE-om na terenu i to je uvek iznova bilo veoma veliko iskustvo. Omogućeno mi je da vidim kako ljudi uistinu žive, u kakvim se situacijama nalaze, kakve strahove proživljavaju i koje probleme imaju...Ali svi oni imaju jednu zajedničku stvar: niko od njih nema dobro osiguranu budućnost. U jednu ruku zaista je lepo videti ih sretne kada dobiju odeću, deke ili obuće, ali u drugu ruku takođe može da te rastuže kada vidiš u kakvim uslovima ljudi moraju da žive. Vezano za raspodelu odeće, CARE i ICRC nisu jedine organizacije u Vukovaru sa kojima je MGM Dunav u kooperaciji. Centar za mir u Vukovaru je takođe informisan o akciji za sakupljanje odeće koju sam napravio u Austriji i oni su takođe pokazali interesovanje da surađuju sa nama. Škole u Vukovaru i Borovu selu takođe su napravile liste učenika kojima je potrebna odeća i obuća. Članovi naše organizacije i ja sada vršimo raspodelu stvari između ove dece. Ali mi takođe imamo nekoliko adresa veoma male dece koja ne pohađaju školu kao i nekoliko beba. Tako da možemo reći da su ljudi svih uzrasta korisnici sakupljenih stvari. Ova aktivnost se takođe može videti i kao jedna vrsta mirovnog rada. Ljudi i hrvatske i srpske nacionalnosti su pomogli da se organizuje aktivnost humanitarne pomoći, kao što su i obe strane korisnici ove pomoći. Na kraju bih želeo da se zahvalim Caritasu Graza; Caritasu Đakovu, CARE International, ICRC, Centru za mir i posebno stanovnicima Jagerberga. Bez pomoći ovih ljudi i njihove organizacije, ne bismo bili u mogućnosti da pomognemo tolikom broju ljudi. Hvala !!!

International Summercamp '99 Vukovar

Na 19°00" stepenu istočne i 48°20" severne geografske dužine, u tački gde se nalazi Vukovar, kao što naslućujete već iz samog naslova desiti će se internacionalni letnji kamp u Junu '99.

Za početak optimistički nas stimuliše po većini utisaka još "nezaboravljen" kamp u Adici '96. Iako u upadljivo promenjenim uslovima nadamo se da će se deo utisaka produžiti. Kao '96. i u ovom slučaju jedan od inicijatora su stara ekipa iz Nizozemske zajedno sa Mirovnom Grupom Mladih Dunav, PRONI-jem i ostalima. U kampu želimo zajedno naći ljude iz kampova iza nas, kao i mlade različite nacije okupljene na jednom mestu oko istih namera. Učesnici, bar za sada, biti će iz Austrije, Belgije, BiH, Hrvatske,

Nemačke, Nizozemske i Srbije. Ideja je nastaviti, produbiti i početi nova prijateljstva, proširiti poglede i granice mišljenja. Vukovar nam dopušta spoj različitih ljudi i alternativa. Kao srušen grad, mogućnost da na neki način zajedničkom energijom učinimo ga drugačijim. Dve nedelje kampa, u Junu, planiramo realizovati kroz više radionica i rad na obnavljanju određenih lokacija kao što su parkovi, dečija igrališta, odbojkaška igrališta...Sa ciljem međusobnog povezivanja, a i pozitivnog podsticaja stanovnika grada a naročito mladih, kroz akcije, sportske aktivnosti i svirke. Ideju kreativne strane Summercamp '99 je komunikacija takođe i njeni različiti oblici i načini ostvarivanja, kroz muziku, art, video, teatar, fotografiju, pokret... Na kraju uz sve navedeno ono što zbilja želimo ispred svega je koncentraciju stotinak ljudi u dobroj atmosferi i zabavi.

Pozivamo sve koji na neki način žele doprineti situaciji, uraditi radionice u kojim bi se našle komunikacije ili nešto, da se uskoro nademo.

email: ypgd@vk.tel.hr ili neverlands@knoware.nl



Dunja i Vinsent

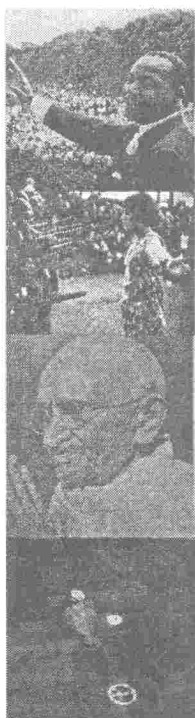


Mir, Mir, Mir.

Mir se može označiti kao stanje pozitivnog, kooperativnog, konstruktivnog i nenasilnog odnosa između ljudi i prirode, između nacija, društvenih grupa, slojeva i klasa kao i između pojedinaca. Mir nije samo nepostojanje sukoba ili nasilja već i nužni uslov i osnovna pretpostavka za očuvanje niza pozitivnih vrednosti, procena, odnosa i institucija kao što su: razumevanje, tolerancija, suradnja, prijateljstvo, razvoj, demokratija, vladavina zakona, socijalna država. Za ljude je mir, od postanka čovečanstva, bio jedna od najcenjenijih vrednosti, jer je njegova suprotnost - RAT podrazumevao stradanja, smrt, a ponekad čak i nestanak celokupnih društava ili naroda. Mirovni pokreti su tamo gde postoje građanske inicijative i svest o mogućnosti i efikasnosti građanske akcije. Tokom dvadesetog stoleća osnovni pravac razmišljanja o miru usmerio se ka razoružanju. Ogromno širenje razornih mogućnosti oružja koje je usledilo kao posledica primene nauke i tehnologije u vojne svrhe, kao i sve intenzivnije naoružavanje nuklearnim oružjem usmerilo je pažnju i otpor onih koji se suprotstavljaju ratu, na trku u naoružanju i pretnje koje sobom nosi ta besomučna trka. Razvoj mirovnih istraživanja je, posle, Drugog svetskoga rata, u velikoj meri bio usmeren upravo na naoružavanja i pronalaženje metoda kojima bi se ono što efikasnije ograničilo. Drugi tok u mirovnom pokretu mnogo više se usmeravao na razvijanje mirovne kulture, polazeći od

uverenja da ni genijalni i ambiciozni mirovni projekti ne mogu biti istinski primenjivani i provedeni ukoliko ljudska bića, i kao pojedinci i kao deo društva, ne budu miroljubivo orijentisani. Iz ove perspektive, uspostavljanje mira, kako između pojedinih nacija ili država tako i na širem međunarodnom planu, nije, pre svega, posledica uspostavljanja neke državne ili međudržavne kontrole nad osiguravanjem mira i bezbednosti, već, mnogo više, posledica razvoja individualnih vrednosti i kvalitativnih društvenih odnosa. Ovaj pravac mirovnog mišljenja oslanja se na tradiciju apsolutnog pacifizma, odnosno individualnu predanost nenasilju. On je bio utkan i u osnovne poruke mislilaca i delatnika kao što su bili Tolstoj i Gandi. Pojava ženskog mirovnog pokreta, u XX stoleću, uvela je novi element u pravac mirovnog mišljenja: uverenje da su uzroci ratovanja i nasilja ukorenjeni u odnosu polova u savremenom društvu, te da, posebno, mogu biti vezani uz fenomen muškog nasilja u porodici. Za razvoj mirovnog pokreta i mirovne kulture (s tim vezane i hipi i rock-potkulture) bio je od izuzetnog značaja mirovni pokret u SAD protiv rata u Vijetnamu. Mirovni pokret osamdesetih, nazvan novi mirovni pokret, koji se pojavio u Zapadnoj Evropi i bio nešto slabijeg inteziteta u Severnoj Americi, Australiji i Japanu, u mnogo čemu je delio vrednosti mirovnog pokreta nastalog iz protesta protiv rata u Vijetnamu. Međutim, bio je nov zato što je bio širi nego ikad do tada, iako

je nužno pomenuti da je mirovni pokret uvek bio internacionalan. U toku jeseni 1981. i ponovo 1983, oko 5 miliona ljudi je protestovalo protiv uvođenja nove generacije nuklearnog oružja u Evropi. Mirovni pokret je počeo da se razvija i u Istočnoj Evropi i tamo će, vezujući se uz pokret za ljudska prava i demokratiju, odigrati značajnu ulogu u mirnim revolucijama 1989, koje su u većini istočnoeuropskih zemalja, uklonile sa istorijske scene komunističke režime i obeležile kraj hladnog rata. Komunizam u svetu, sa svojom ideološkom isključivošću i težnjom za imperijalnom dominacijom, prestao je da deluje kao uzrok međunarodnih sukoba, ali se iz njegovog pepela pojavio ne manje opasan fenomen etničkog šovinizma, koji ne preza ni od kakvih žrtava svog ili susednog naroda da bi postigao svoje političke ciljeve. Nove političke elite, uglavnom nastale od presvučenih komunista, koje ne manipulišu više klasnim, već nacionalnim interesima, ukazuju se, bar na početku svoje vladavine, još agresivnijim, totalitarnijim. Pravo pitanje koje će odrediti neposrednu budućnost mirovnog pokreta i samog mira jeste: da li će na vreme biti shvaćena opasnost po mir koju donosi novi, nacionalistički totalitarizam u Istočnoj Evropi i Trećem Svetu. Da li će ta nova iskustva doneti i novu idejnu osnovu za budući mirovni pokret ili će mirovne ideje osamdesetih godina biti ponovo zaboravljene, ostaje da se vidi. S.L.-h



U MUZEJU

Nizom kulturnih manifestacija proteklog mjeseca Gradski muzej Vukovara potvrdio se kao najživlja institucija u gradu. Zahvaljujući agilnosti ravnateljice muzeja Ruže Marić građani Vukovara bili su u prilici gotovo svakodnevno zadovoljiti neku od kulturnih potreba jer bilo je dosta puno promocija, koncerata i izložbi. Izdvojiti ćemo najzanimljivije. Zbirka suvremene umjetnosti Gradskog muzeja Vukovara bogatija je za 22 umjetnička djela svjetskih predstavnika "ovih tendencija". Slike su darovane muzeju od strane samih umjetnika koji su ovom gestom doprinjeli obogaćenju fonda muzeja. Početkom mjeseca u muzeju je predstavljen i Zbornik "Djela "Vukovarsko-srijemska Španija" koji donosi niz djela akademika, uglednih predavača i stručnjaka s ovog područja. Vlasta Gyro, zagrebačka pijanistica priredila je u ime umjetničke udruge "Paneuropska grupa" koncert s djelima Mozarta, Schuberta i Bacha. U ovom zimskom razdoblju djela svjetskih klasika izuzetno su pristajala u komornoj atmosferi male dvorane muzeja i bila poseban ugodaj svim posjetiteljima. Veleposlanik

Republike Francuske Jean-Jacques Gallarde otvorio je izložbu fotografija "Putovanje Dunavom" autora Thierrisa Girarda i tako najavio buduću suradnju između Gradskog muzeja Vukovara i Francuskog instituta u Zagrebu. Izložba je nastala putovanjem francuskog fotografa podunavskim zemljama s naglaskom na ratom stradala područja. Dunav je rijeka koja nastavlja teći i spajati različita područja. Autor prikazuje tragove prošlosti u sadašnjem stanju i jasno govori na zajedničko bratstvo Europe i solidarnosti oko zajedničkih vrijednosti, a posebno Vukovara koji treba postati mjesto mira i prijateljstva te uspješan model života. Izdvajamo i veliki božićni koncert održan 23. prosinca na kojem je sudjelovao Hrvatski komorni orkestar iz Mostara i solistica Martina Gojčeta, Mezzosopran iz Zagreba. Gosti su izveli djela Bacha, Sorkočevića, Haydna, Mozarta, Schuberta, Cherubinija i Grubera, a ovaj je događaj doista na impresivan način obilježio kraj godine u Vukovaru. U muzeju najavljuju još bogatiju sljedeću sezonu.

Mara



Dječije kazalište

Dramska radionica Prve srednje škole u Borovu naselju nedavno je premijerno izvela lutkarsku predstavu "Djed Božićnjak" u prostorijama škole. Učenici entuzijasti, mahom maturanti okupljeni oko profesorice Lilijane Kemec u vrlo kratkom roku uspjeli su napraviti zanimljivu predstavu i oduševiti prisutne, uglavnom djecu koja su uživala u zanimljivim lutkama i kostimima glumaca. Izvanredna dikcija i vješto rukovanje lutkama glavne su

karakteristike ove predstave u kojoj je sudjelovalo 11 glumaca: Sonja Latković, Nataša Kovačević, Saša Pralica, Biljana Kojadinović, Davorka Vukelić, Svetlana Petković, Snežana Radišić, Božidar Domuz, Marko Ulaković, Željko Danguzović i Milena Čelap. Sami su napravili scenografiju i kostime te se pobrinuli za rekvizite. Režiju potpisuje prof. Kemec koja najavljuje u budućnosti ozbiljan rad na njegovanju kazališnog izraza u ovoj školi.

Mara



30. revija hrvatskog filmskog i video stvaralaštva



29. KVARNERSKA REVIIJA

AMATERSKOG FILMA

Na 29. Kvarnerskoj reviji amaterskog filma održanoj 11. Decembra 1998 u Rijeci od prijavljena 42 filma iz Belgije, Poljske, Makedonije i Hrvatske odabrana su 34 kino-video ostvarenja za projekciju među kojima je bio i film "Rupa u zidu" Mirovne Grupe Mladih Dunav.

Ocenjivački sud u sastavu Koraljko Pasarić, Aldo Paquola i Miroslav Tatić (predsednik) je odlučio da ove godine obraduje samo 8 autora umesto 12 sa objašnjenjem da filmovi nisu zadovoljavali kako oni kažu "minimalne estetske kriterijume", no ipak su jednoglasnom odlukom za nagrade izdvojili sledeće filmove:

Za dokumentarni žanr: 1. Nagrada i zlatna diploma filmu "Kompa" skupina autora iz video kluba "Mursa" iz Osijeka, 2. Nagrada i srebrna diploma filmu "Viltorija via Joško" autora Vedrana Šamanovića iz kino kluba Zagreb, 3. Nagrada i bronzana diploma filmu "Porinuča škampa" autora Zlatka Žanžara iz KVK Limburnija-film Rijeka. Nagrade za igrani film: 1. Nagrada i zlatna diploma filmu "Paučina" autora Leszek Boguszewski iz kluba AKF Sawa, Varšava, Poljska, 2. Nagrada i srebrna diploma filmu "Ubojstvo Viktora C" autora Vedrana Šamanovića iz kino kluba Zagreb i 3. Nagrada i bronzana diploma filmu "On" autora Ivica Brusica iz KVK

Limburnija-film Rijeka. Nagrada za eksperimentalni film dodeljena je filmu "Um" autora Zdravka Krulja studio Milton Manaki Bitola, Makedonija, a nagradu za animirani film primio je Ivan Willokx iz Belgije za film "The leak". Kvarnerska revija amaterskog filma u Rijeci tradicionalna je priredba koju organizira kino-video klub Limburnija-film. Završetkom 29. revije ostaje nam samo da čekamo sledeću godinu u nadi da će biti dodeljene sve nagrade, kao i 30. jubilarnu reviju KRAE-a i proslavu 40-godišnjice postojanja. Živi bili pa videli !!!

od 27. do 29. Novembra 1998. Godine u Dvorani MM centra SC u Zagrebu održala se 30. revija hrvatskog filmskog i video stvaralaštva. Za to vreme se takođe proslavila i sedamdesetogodišnjica organiziranog delovanja hrvatskog neprofesionalnog filmskog i video stvaralaštva. Prva dva dana program se sastojao od revijskih projekcija, programa retrospektive u povodu 70-godišnjice, video programa Švicarske, coctaila i domjenka, da bi se treći poslednji dan održalo javno žiriranje, dodela nagrada i priznanja, te video reportaža o 30. reviji. Prijavljeno je 78 filmskih i video ostvarenja među kojima je bio i film "Rupa na zidu" ispred naše nam drage Mirovne Grupe Mladih Dunav. Premda nismo osvojili ni jednu nagradu, Vojo, Stanko, Dušan i Saša zaslužuju sve pohvale.

Za natjecanje je odabrano 50 filmova od kojih je najviše bilo kratkometražnih, te dokumentarnih i animiranih, a eksperimentalnih je ove godine bilo najmanje. Tri video filma su dobila Prvu Nagradu, a to su: "Ultrazvuk-supersonic vibration" Tanje Golić, "Faze" Ane Šimčić i "U okruženju" Stjepana Sabljaka. Dodeljeno je takođe šest Drugih Nagrada i devet Trećih Nagrada, te devet posebnih priznanja. Ocenjivački sud revije se sastojao od 5 članova: Mihovila Pansinija (predsednika), Petra Krelja, Dijane Nenadić, Ante Peterlića i veoma nam poznatog Zorana Tadića. Sve čestitke upućujemo Gradskom poglavarstvu Grada Zagreba koje je omogućilo održavanje ove revije.

Danchy



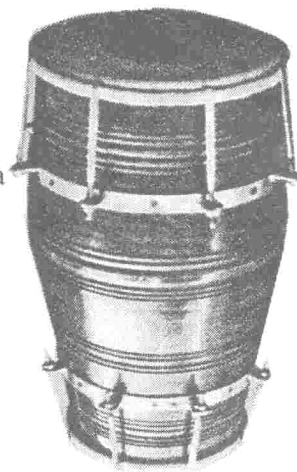
OTOK MLADOSTI '98

Multietnički letnji kamp

Dejan

Kamp je organizovala Austrijska organizacija "Jugendhaus" Schacherhof, iliti na našem "Omladinska kuća". U kampu su pored njih učestvovali i "Mladi most" iz Mostara, "Sarajevo drum orchestra" iz Sarajeva i mi, "Mirovna Grupa Mladih Dunav". Mi smo se odmah u polasku podelili u dve grupe. Srđan, Branko, Ljilja i Dunja su otišli ranije na koncert Rolling Stones-a. Vincent (naš Gruppenfuehrer), Petar i ja krenili smo vozom iz Vinkovaca u vreme drugog Dnevnika. Na putu smo prilikom rutinskog legitimisanja ja i Petar doživeli neugodnost, koju nam je priredio policajac, na nacionalnoj osnovi. U Šibenik smo stigli u 10:00 sa 3 sata zakašnjenja. Posle toga smo se muvali oko luke par sati. Vreme polaska broda se bližilo. Pred sam polazak broda svi smo bili tu osim Uli sa mostarskom grupom (od Mostaraca jedini je bio prisutan Čapa, koji je došao sa R.Stones-a). Stigli smo na otok gladni i izmoreni, a nismo se mogli smestiti dok ne dođe ostatak grupe. Napokon su i oni došli tako da smo se mogli smestiti i otići na večeru. Pošto smo bili umorni preskočili smo upoznavanje te večeri. Ujutro posle doručka smo imali upoznavanje i igrali smo neke zanimljive igrice. Posle toga smo se podelili i otišli na radionice. Bile su sledeće radionice: forumteatar, afrički bubnjevi i udaraljke, samoodbrana za žene. Radionice su se odvijale pre podne, a posle podne smo imali slobodno. Slobodno vreme smo provodili u kupanju i igranju igre sa kartama koja se zove "arschloch" (ko ne zna, na našem "šupak"). U početku su postojale teškoće u komuniciranju, zbog jezičke barijere, između nas i austrijanaca. Morali smo se sporazumevati na engleskom, pa smo razbili tu granicu. Svako veče smo imali prezentaciju jednog grada i organizacije. Na kraju prezentacije austrijske grupe počastili su nas Mozart kuglama i podelili nam majice na koje smo se

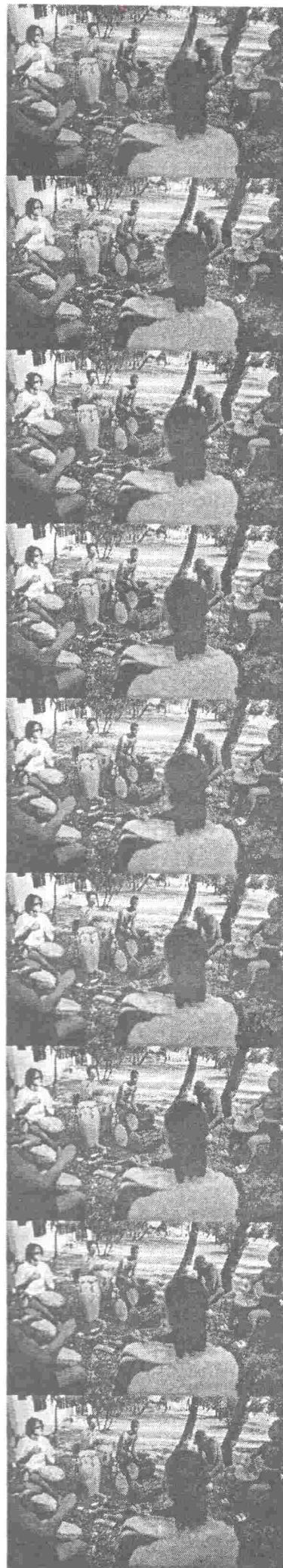
potpisivali jedni drugima za uspomenu. Zadnje veče smo imali prezentaciju radionica u amfiteatru. Na prezentaciji su pored naših radionica učestvovali i Mostar link i gimnazijalci iz Ljubinja sa cirkusom i predstavom. Gledalaca je bilo oko 300, a nastupati pred njima je bio jedan nezaboravan događaj. Otok mladosti je jako mali, ali je fino boraviti na njemu. More je inače bilo odlično, jako toplo i čisto. Pored toga, otok je uređen isključivo za boravak omladine i dece. Izgradila ga je omladina 70-tih godina za tu svrhu, na jednoj od mnogobrojnih ORA. Nije naseljen stalno, ali u zadnje vreme na njemu ima izbeglica. Ima sve potrebno za boravak, ambulantu, trgovinu, slastičarnu i mesto gde se može piti (kantina). To mesto je smešteno uz kupalište i radi tokom čitavog dana do 2 sata iza ponoći. Zadnji



dan smo se dogovorili ko će od austrijanaca ići u Mostar, a ko u Vukovar. Posle ručka krenuli smo brodom za Šibenik gde smo se pozdravili i sa suzama u očima (nekom od bola, a nekom od vetra) rastali i krenuli putem svojih domova. Obećali smo si da ćemo se ponovo

sastati u Mostaru, Schacherhofu ili Vukovaru.

Dolaskom u Vukovar austrijance smo smestili u naše domove, gde su ostali 3 dana. Tokom njihova boravka u Vukovaru pokazali smo im sve znamenitosti i Adicu. A zbog vrlo aktivnog noćnog života u Vukovaru nismo ih odveli ni u jedan kafić, nego smo sedili u organizaciji i gledali filmove. Na kraju opet rastajanje, suze i obećanja. Znam da su neki od njih stekli novo iskustvo, prvi su put pili tursku kahvu (kafa, kava, coffe). Sve u svemu, bilo je nezaboravno.



SOCA STROGEN

SOMMER CAMP IN AUSTRIA

Eto, dobih od mog pretpostavljenog zadatka da napišem nešto **KRATKO** o ovom događaju; ma šta god mu to značilo!!!

Pokušah da izvučem malo više informacija od njega glede toga, no bezuspešno on i dalje samo hipnotizirano pilji u kompjuter obavljajući pri tom vrlo važan zadatak igra igrice!!!!!!

ŠTA JE MOĆ HIJERARHIJE, A?

Dakle..... nešto kratko kaže, pa ne znam baš kako će to baš ići ...ali ajd...

Mesto radnje: zemlja zvana Austrija

Vreme radnje: doba kada sunce najviše

prži i kada vam se telo najviše znoji i iziskuje ništa drugo do rashladnih materija.

Rok trajanja: 15 dana

Glavni likovi: I to kakvi glavni likovi, prilično fin uzorak, iz Vukovara(Danijela, Branka, Zoran, Goca, Daca, Saša, Nataša i moja malenkost VANJA), Osijek (Marijana i Dejan), Vinkovaca (Nino, Zvone i Robi) zatim naši organizatori iz Austrije (David, Marion, Marija, Elisabeth, posebno drag Goci-Johanes, zatim Peter, Birnie i Mihael).

Kratak sadržaj:

I tako su naši glavni likovi krenuli sa tri različita mesta da bi se našli na vinkovačkom željezničkom kolodvoru gde su se ukrcali na voz ili ti vlak, potom pomno birali kupe koji je zadovoljavao naše kriterije - dakle prvi slobodan. Udobno smo se smestili, izvadili svu potrebnu opremu- hranu & music - i krenuli veselo za Vienna- JUHHU, HUU!!!

Tokom putovanja smo vrlo kvalitetno organizovali svoje vreme, dakle jeli, pili, spavali, smijali se, pa opet jeli, pili, spavali, smijali se i onda konačno malo za promenu jeli, pili, spavali, smijali se.... A posebno mi je u sećanju ostala **JEDNA VRLO ZANIMLJIVA GRICKALICA** (Zoranova) - vrlo vešto zakrinkana kao jedna sasvim, potpuno sasvim normalna, bezopasna grickalica tipa čipsa, smokija, štapića ili pak ribica.... ali to nije bila

obična grickalica... o ne, ne!!!

Sada se i pitam da li je to uopšte i bila grickalica ???!! Da li bi vi uopšte nazvali **SVINJSKU KOŽICU** - pardon **PRZENU SVINJSKU KOŽICU** grickalicom ? A ha, aha?!!

Da još napomenem da sam na NJU polomila zub, pa zar vi ne biste bili besni da vam jedna pržena svinjska kožica koja se prosvercala kao bezopasna grickalica naruši estetiku vašeg zuba za **CELI ŽIVOT!!!** Pa jooooj!!

Kao što rekoh tako smo mi jeli, pili, spavali, smijali se i bili kivni na svinjske kožice sve dok nismo prehajali u Beč.

Tamo nas je dočekao David - jedan od organizatora ovog campa-izadostmo iz vagona i u isti mah udostmo u film "Totalni opoziv", mislim šta je ovo željeznički kolodvor ili NASA baza. Samo sam se pitala kada će me Arnold zaskočiti iza ćoska, no njega nigde nije bilo....

I tako smo svi mi bili brzo transportovani u smešno dekoriranom- na ribice i algice-kombiju sve do sela blizu Horna zvanom Strogen.

Svi likovi ove priče bili su smešteni u župni dom **ESPECIALLY** prilagođen za naše potrebe, dečaci i devojčice su uredno smešteni u posebne sobe u kojima su madraci bili poslagani po podu kao što je za i svakog sudionika obezbeđen lični kućni ljubimac- miš- malo smo ipak imali problema sa identifikacijom svoje vlastite životinje, no eto...nekako smo se ipak snalazili.

Sam boravak bejaše veoma uzbudljiv i krajnje poučan. Svi smo razvili neke nove **SKILLS** kao i pronašli neke skrivene talente koji su bili negde duboko zakopani u nama.

Ako ništa drugo naučili smo kuvati za 20 persons- što nije nimalo lako- ali mogu vam isto tako reći da smo se mi mesojedi našli u vrlo nezavidnoj situaciji kada su vegeterijanci uzeli kutlaču u ruke, jer tada smo dobijali vrlo obilne ručkove u obliku dvopekića sa kriškicom ananasa i listićem

sira zapčenim u rerni, a da ne zaboravim nešto vrlo važno- mljevena papričica na sve to!!!

No, ako ništa drugo skidam mi kapu zbog dosetljivosti i kreativnosti.

Sem kuvanja, kao naše omiljene radionice bilo je tu i niz drugih - od forum teatra, kratkog malog ali veoma poučnog computer kursa, radionice o ljudskim pravima, pa sve do biciklizma i kajaka gde smo jedva izvukli živu glavu iz onih brzaka koji mi nisu baš tako na brzinu prošli. A mogu da kažem da sam prilično stupidno izgledala sa onom "atom mrav"

kacigom, prslučićem i onom zaštitnom suknjicom. Neki od nas su okušali i vodu - je li tako Saša??

Večeri smo uglavnom provodili u našoj vešto transformiranoj štali, gde je bio i smešten naš stolni tenis koji je definitivno obilježio ovaj kamp kao i neizbežna vatraca, gitara, sangrija i "pokoznakojiput" otpevana pesma "Yesterday".


Ubrzo je došla i subota kada se ova čudna ekipa zaputila u glavni grad države Austrije. Smešteni smo u stan i u vrlo kratkom vremenu smo se raspšili po Beču. Sem što smo se gubili po tramvajima & podzemnoj, što bi drugo radili no išli u shopping i trošili džeparac koji su nam obezbedili "nama svima dragi" organizatori.

Naš noćni život je ispunio disco-bar **FLEX** odnosno ono što nam je on pružio; dobru music, free video igrice, pristup internetu kao i vrlo privlačna muška populacija....Hmmm... No comment!! Boravak u Beču je prošao brže nego što smo mislili, tako da smo se već sledeći trenutak našli u vozu ili ti vlaku i opet pomno biranomu kupeu na putu kući. Svi likovi bili su krajnje tužni što ova priča nije duže trajala i svi su poželeti da pisac dobije inspiraciju da napiše nastavak priče sa istim ovim zanimljivim likovima, možda samo sa promenom mesta radnje.....

Matilda



NO MORE THAN 20 MINUTES "BARAKA", KUTINA, 12.12.1998

... i tako vam nas petorica u 15.00, tačno, krenusmo u pravcu moslavačke gore tj. Kutine na taj dugo očekivani kulturno-umetnički događaj. Stigli smo za nešto jače od dva sata kada u "Baraci" skoro da i nije bilo nikoga. Nekako smo ubili vreme do tonske nakon koje je ubrzo usledio koncert koji su otvorili Stepping Stone. Meni lično su bili skroz OK, možda čak i najbolji te večeri, a sviraju svoju metaliziranu verziju HC-a, recimo kao Strife + malo Madball-a. Svirali su kratko, što što im je definitivno plus od mene. Drugi smo bili mi tj. Devoted i to ne bih baš komentarisao osim možda da kažem da je to "bezmetalni", brzi HC, a svirka je bila kao predpromocija novog dema. Takođe kratak nastup, dvanaest stvari u tačno 20 minuta. Sledeći su bili Crusteri Krvavi Mandat koji su nastupili kao trojac bez basiste i bili su malo prebrutalni za moj ukus, a i svirali su bar duplo duže od većine bendova tako da su i malo smorili publiku. Da se razumemo; nemam ništa protiv Crust-a, Grind-a i sl., ali

postoje stvari koje mi se sviđaju i stvari koje mi se ne sviđaju, a svako ima pravo na svoj ukus. Da su svirali kraće bilo bi puno bolje. Cure obučene u šarenu odeću, Schizoid Wickler's su dobrano razveselile publiku svojim scenskim nastupom i izgledom, i samo još da nauče bolje svirati bilo bi sasvim OK. Iza sebe imaju CD i cure se stvarno trude i to vredi poštovati, ali njihova verzija pank-a mi baš i nije sasvim legla. Atmosferu su još više podigli GDNHY (i još uvek ne znam kako se to izgovara) koji su ustvari četiri klinca + jedna klinka, po izgledu bi im dao 16-17, ali stvarno dobro sviraju svoju verziju pank-a po uzoru na kalifornijske melodične bendove. Članovi benda skakuću, zajebavaju se, imaju dobar odnos sa publikom ali... većina bendova greši tako da kada treba da stanu oni voze još jedan krug ili još jednu (ili više) stvari i tada smore publiku. Vrhunac večeri je definitivno bio kada su se na binu popeli FNC Diverzant i jednostavno razneli sve svojim brzim, melodičnim punk-rock-om. Publika je "pukla"; svi na bini pevaju, plešu, brdo stage-divinga i što je najvažnije bend zna kada treba stati i prepustiti binu drugome. Zadnji bend te večeri bio je Chang Foss koji sviraju hibrid Korn i Deftones, ali usudujem se reći da su, bar meni, bolji od svojih uzora. Moćno, sporo i teško ali je reakcija publike izostala što i ne čudi jer je pola ljudi otišli posle FNC-a. E sad, kada sam pročitao ovaj svoj report zaključio sam da sam trenutno totalno neinspirisan, a možda se nekom i učinim kao neki nadrk koji pljuje sve živo i sl. Samo sam pokušao biti iskren, to je sve.

PEĐA



RECENZIJE

Pre nego što počnem sa recenzijama želim da napomenem da je pri prekucavanju recenzija za prošlu Ševu došlo do brojnih grešaka i za to ne krivim nikoga jer shvatam da je bilo i previše materijala za rukopisati, a verovatno i rukopis nije bio baš naj-. (Brod = Brob, Pakušina = Rakušina, AS = A5, A% = A5, Goran = Gorana, DAY = D.I.Y, itd...). No hard feelings. Hvala unapred. Takode bi podržao fanzinaše da šalju svoje radove na recenziranje.

One Voice, BR.2, A4, 36 strana, 10 kn + PTT
U odnosu na prvenac vidljiv je ogroman pomak u kvalitetu i u kvantitetu i nadam se da će ovaj super fanzin nastaviti sa redovnim izlaženjem. Dizajn je kompjuterski i pregledan, materijala ima dosta, a između ostalog tu se nalaze intervjui sa: Corewar, Vision, No fun at all, Unison, itd. Tu su i recenzije muzike i fanzina, gig reporti, razni tekstovi od kojih su neki: "Strah od plavetnila", "Apsurd i istina", nešto o Krišni (iz novina), sarajevska scena, itd. Kao što sam rekao, super fanzin, a pišeš na: Igor Corelj, A. Vulinca 6 ili Duško Dožudić, K. Tomislava 9B, 43240 Čazma

Potomci, BR.2 / Maybe not smart but from the heart BR.6, A5, 28 strana, 5 kn + PTT
Emo i samo emo... šta reći. Meni se sviđa totalno i moram se obavezno zahvaliti Ireni što mi je prišla u Kutini, 12.12. i poklonila ovaj fanzin. Potomci su apsolutno moj favorit ovaj put dok je Maybe not... malčice lošiji nego prethodni broj, što uostalom i sam autor misli. U fanzinu se nalaze razna razmišljanja o veganizmu, dilerima, Oneida Community, tu su i planinarski kutak, svirke, Sarajevo, Descendents, recenzije hrane i muzike itd. Jako mi je žao što nisam dovoljno rečit da napišem toliko osečajnu i genijalnu recenziju za ovaj osečajni i genijalni fanzin. Ubijte me...
Irena Nedeljković, Zvonimirova 13, 10410 V. Gorica ili Vedran Močibob, stan Arbanas, M. Vičića 6, 51000 Rijeka

Laže kad zine, BR.1, A5, 44 strane, 5 kn + PTT
Sa sigurnošću i pri skoro čistoj svesti (ipak ločemo kod Šixa) izjavljujem da je ovo jedan od boljih prvih brojeva ikada izdatih. Naslovna je zakon, limuzina predvodi krdo

ovaca. Sve vam je jasno, jel'? Svaka čast trojici ljudi koji su skupili brdo odličnog i raznovrsnog materijala koji se sastoji od brojnih intervjua, recenzija, gig reporta i raznih textova kojima su obuhvaćene teme poput antimilitarizma, antifašizma, eko - aktivizam, socijalizam, anarhizam, tu je i strip, a od novog broja tek očekujem pizdariju. Davor Rostuhar, D. Kalea 2, 10000 Zagreb

Voodoo BR.1 / Cresce BR.2, A5, 36 strana, 5 kn + PTT
Odličan split fanzin * koji kombinira muziku, politiku i zajebanciju. Voodoo je više muzički dok Resce obiluje više nemuzičkim stvarima. Sadržaj je raznolik, ali definitivno nije kao neke srednjoškolske novine: kolumne, tekst o nihilizmu, priča o smušenjacima, strip (komada 2), karlovačka scena, ekskurzija (baš čudno, meni je moja ekskurzija bila super), malo recenzija i prosečni intervjui sa Bellepeace noice, Ja i Bosna i 5 minutes to Steve. Tu je još i gig report, INFO Wackout, flajeri i to je, mislim sve.
Marin Glibić, Rendićeva 14/11 ili Franko Bačić, Vukovarska 111, 21000 Split

PEDA



SA ZAPADA SVE JE DOBRO

Sa zapada sve je dobro, kvalitetno, čak što više odlično. Pre nekoliko godina svi su bili prozivani imenom "kamenjar" ukoliko je nosio robu domaće proizvodnje. Domaće tenisice i farmerice bile su škart, a prave su samo one sa zapada i sa etiketom "made in USA". Naravno sada kada smo nezavisna i demokratska zemlja, bliže smo zapadu, pa tako sa TV-a sve se češće čuje reklama: "Kupujmo domaće". To znači: BMW, Mercedes, Renault, Coca - Cola, McDonalds, Nike, Levi's i još mnogo, mnogo drugih domaćih proizvoda. Mi smo pravna država zasnovana na demokratskim principima koje smo preuzeli sa zapada, jer na zapadu je najveća demokratija koja igde postoji. Ali vratimo se onome što smo još uzeli sa zapada, a to je sve ono što je "IN":

1. PRIVATIZACIJA - svaki građanin naše domovine ima pravo da kupuje dionice pojedinih poduzeća ukoliko su te dionice ponuđene tržištu. Kakvo je to poduzeće kojim upravlja "društvo", bez veze. Sve je više mudrih poduzetnika koji su jako sposobni. Zamislite za par meseci poslovanja, uredno plaćajući poreze državi i sve ostale dadžbine oni su od ničega

zaradili milione i milione DM; 2. NA ZAPADU je normalno ukoliko ste bogati i slavni da se drogirate jer i to je "IN". Naravno sve što je moderno na zapadu moderno je i kod nas; 3. SLOBODA IZBORA - u Americi svi su građani ravnopravni i imaju slobodu izbora, pravo na rad i slobodu rada. Mnogo puta smo videli u filmovima kako u sporednim ulicama, parkovima i željezničkim stanicama ljudi žive u kartonskim kutijama, preturaju po otpadu i slično. Na stotine i stotine ljudi tako živi u Americi verovatno zato što su osobenjaci i vole takav način života. Jer, bože moj, u tako bogatoj i demokratskoj zemlji, punoj sreće i ljudskih prava tko bi živeo u kartonskoj kutiji ukoliko to sam ne želi. Mi još uvek ne možemo da budemo takvi osobenjaci jer je naša domovina siromašna, ali u razvoju. Pa tako danas ili već sutra kada i kod nas ojača demokratija i postanemo bogati verovatno ćemo i mi imati stotine i stotine takvih osobenjaka koji će sa uspehom da prate zapadne trendove jer će i sami imat želju da žive u kartonskoj kutiji.

Zapad ante portas

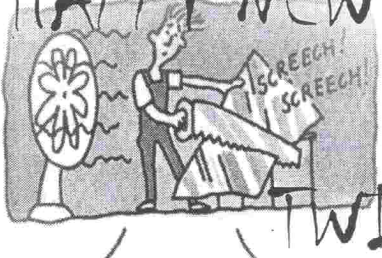


san

Gdje smo to zalutali? Da, znam, rekla sam: "Još samo 10 minuta do tamo" prije nekih pola sata, ali kad je cijela ta šuma tako slična, da više ne znam... Ma nije važno. Skrećemo kod prve uzbrdice. Hodamo nekim nepoznatim proplancima, a naše bosc noge kližu se po mahovini. Cvrkut ptica svuda oko nas, miris bezbrojnih gljiva šarenilo njihovih otrovnih klobuka. Hrastove grane, kvrgave i krute šibaju nas po licu, ali čim prođe grana dolazi list koji nas nježno tješi. Sjedamo na travu, onu moju najdražu planinsku, oštru i smeđu, osušenu stotinama vjetrova.

Ispod nje još se skriva jesensko lišće koje šušti i upozorava nas na kišu. No mi ne marimo, sretni, i prkosno gledamo u sunce dok bezbrojni insekti uznemireno lete oko nas, a najljepši plavi oblaci polako plove između hrastovih krošanja. A onda se pojavila prva kap. Bila je tako topla i blaga, da smo je odmah zavoljeli. Nakon nje došle su još mnoge, i tamo dalje u gradu bio je pljusak, no nas je štitila šuma i do nas su dolazila samo milovanja meke kiše, dok smo zagrljeni sjedili i gledali u nebo, osluškujući šapat lišća, i čini mi se da se negdje visoko gore mogao čuti smijeh.

HAPPY NEW YEAR AND WELCOME TO THE TWILIGHT ZONE



Ponekad najveseliji dan u godini i ne bude baš tako veseo, možda baš u zadnji čas otkrijete da je vaša večernja toaleta oskrnavljena ili vam je vaša NAJDRAŽA sestra samo "posudila" na jedno veče, možda vam je vaš dečko ili devojka baš to veče spoznao/la da vi jednostavno niste jedno za drugo- "Znaš, ovaj... takva i takva stvar...", ili je pak popio/la Red Bull dobio/la krila i odlepršao/la za drugom/im princezom/princom, možda je žurkica kod vašeg frenda otkazana (a na druge niste pozvani) pa ste prinuđeni da provedete ovu najluđu noć sa:

- TV-om i gomilom kalorija koje vam nisu baš nužne,
- maamoom i taatoom,
- mladim bratom ili sestrom, društvom iz njihovog razreda i Beckstreet boys-ima,
- jastukom u zagrljaju.

I stvarno nema potrebe da ponavljate jedno te isto pitanje " Zar se to samo meni može desiti?".

E pa da vam olakšamo muke ima nas više, kada pročitate ovo možda čak i spoznate da vaš doček Nove Godine i nije bio baš tako loš- "Još smo mi i sretni kakvih ima !!!".

Pitanje glasi: "Koja je bila vaša najgora Nova Godina?".

olivera - beli manastir

"To je bilo kada je moj brat pitao konobara da pleše sa mnom jer ja nisam imala s kim da plešem. To je bio moj prvi kontakt sa konobarima."

igor - vukovar

"Bejah tako mlad, neiskusn i toliko pijan da su me morali voziti u bolnicu na ispumpavanje želuca. O sutrašnjim reakcijama mojih roditelja ne smem ni da pričam."

marija - slavonski brod

"Bila sam pijana k'o letva, a kad malo bolje razmislim to i nije bilo tako loše jer kada me je moj tadašnji dečko dopratio kući, sačekala sam iza ćoše da ode i pobjegla na drugu žurku i tamo srela..."

nataša - brcko

" To je bilo kada sam čekala Novu Godinu sa mojim sadašnjim mužem....spavao je kraj WC školjke."

ivan - vinkovci

"Organizovao sam tulum u mojoj, tada čitavoj kući, što se ne bi moglo reći da je takva i ostala nakon završetka tulumu. O detaljima ne bih, previše su bolni."

martina - beli manastir

"94/95 ne, ne, ne, to je bila 97/98 ili... ma ne znam bilo ih je puno "

daniijela - vukovar

"Kada sam po prvi put obukla suknju i smrznula se k'o na Igmanskom maršu, da li treba da napomenem da su svi ostali bili u farmericama".

zlatko - osijek

"Pa, ne znam da li je to bila najgora ali zacijelo je bila najbolnija. Za vrijeme tulumu, zalutala boca nečega je našla svoje krajnje odredište - moju glavu"



HOROSKOP



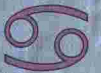
OVAN: U ovoj godini nemojte se razboleti, a i ako se razbolite nećete imati zdravstveno osiguranje. Zato ove godine ne jedite lošu hranu, ne dižite, ne izlazite i ne dodirujte se ni sa kim.



BIK: Posao vam dobro ide ali zbog blokade banke nećete moći upotrebiti vlastiti novac. Pazite se, švicarske banke su sigurnije. Zdravlje - pročitaj kod ovna isto vam ga je.



BLIZANCI: Ove godine će biti u modi akumulatori zato kupite si jedan a možda i više. Za grijanje se ne brinite grijače vas ljubav prema bližnjima ako se malo skupite.



RAK: Vi ne brinite jer vama je struja već isključena pa imate to iskustvo. Moguće druženje sa blizancima. Nije sve u HEP-u ima nešto i u razvijanju međuljudskih odnosa.



LAV: Oduvek ste bili carevi životinja, a za ovu godinu ćete osetiti kako je to biti rob ljudi. Ne očajavajte jer doći će leto i biće posla oko repe a bogami i kukuruza.



DEVICA: Devicama preporučujem, hitno, već od prvog januara odricanje horoskopskog znaka jer u ovoj godini svi će biti spremni da vas ... ko stigne. Kupite kontracepcijska sredstva i više verujte u kineski horoskop.



VAGA: Pazite moguće je da vas u ovoj godini privatiziraju. Jebi ga, nedajte se!!!



ŠKORPION: Dobićete otkaz pa ćete raditi mesec dana u Ruandi pa ćete opet dobiti otkaz, pa ćete se vratiti i svake druge nedelje dobijati otkaz, pa ćete ući u Ginisovu knjigu rekorda, pa ćete dobiti novčanu nagradu od 10000 \$, pa ćete na tu sumu platiti porez od 113 %, pa ćete se probuditi i shvatiti da je sve to bila istina. Savet - ne sanjajte realne svari.



STRIJELAC: Vama još samo Robin Hud može pomoći jer ove godine Šerif od Notingema može biti još zajebaniji. Savet - kupite si posebne natkaslice za račune



JARAC: Bežite u planine jer tamo nema zime...



VODENJAK: Ne šetajte se Vukovarskim korzom posle 20:00 jer možete se osećati usamljenim. A ako ste mladi, puni energije, željni provoda, šetnji i izlazaka upotrebite maštu i eto, ali u mašti nemojte da se grupišete jer je zabranjeno javno okupljanje.



RIBE: Da vam ne bude ko ovima gore probajte se udružiti sa svim ostalim znakovima pa možda smislite neki put za promene. Savet - sretno!!!